

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.070 van 27 juli 2001
in de zaak A. 107.253/XII-3199.**

In zake : Hilde AUDENAERDE,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

de Hogeschool WEST-VLAANDEREN,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. ROMBAUT en M. STOMMELS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hilde AUDENAERDE op 11 juli 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het “besluit van het Departementshoofd en de Algemeen Directeur van het Departement Simon Stevin, van onbekende datum van de Hogeschool West-Vlaanderen, met zetel te 8500 Kortrijk, Sint-Martens Latemlaan 2a, waarbij de aanstelling van mevrouw Siglinde Masselis in het vacante ambt van lector Engels beëindigd wordt via opzegging overeenkomstig art. 92, par. 2 van het decreet betreffende de Hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap van 13 juli 1994” en van de impliciete weigering verzoekster aan te stellen in het vacante ambt lector Engels;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert bij uiterst dringende noodzakelijkheid van dezelfde beslissingen en daarbij verzoekt “[l]astens de verwerende partij een dwangsom op te leggen van 100.000 Fr. per dag en te zeggen dat deze dwangsom zal verbeurd zijn vanaf de datum waarop het te wijzen arrest zal worden betekend, tot wanneer de opgelegde tenuitvoerlegging volledig zal zijn uitgevoerd”;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door auditeur D. MAREEN op grond van artikel 94 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 juli 2001, om 10.30 uur;

Gelet op de beschikking van 16 juli 2001 waarbij de terechtzitting wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 19 juli 2001, om 10.30 uur;

Gelet op de beschikking van 16 juli 2001 houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juli 2001, om 10.30 uur;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad G.VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DE CLERCQ, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor verzoekster, en van advocaat M. STOMMELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Verzoekster wordt met ingang van 2 oktober 1975 aangesteld als lerares algemene vakken en met ingang van 2 februari 1982 vast benoemd als lerares secundair onderwijs.

2. Met ingang van 28 september 1993, en dit telkens ook de navolgende schooljaren, wordt verzoekster tijdelijk aangesteld voor een voltijdse opdracht Germaanse talen aan het Instituut voor het Hoger Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs Simon Stevin te Brugge, later het departement Simon Stevin van de autonome Hogeschool West-Vlaanderen.

3. De Hogeschool West-Vlaanderen maakt in het Belgisch Staatsblad van 13 juli 2000 bekend aan het departement Simon Stevin te Brugge over te gaan tot de werving, onder meer, in het vacante ambt “SST/01 : lector Engels (m/v) (100%)” met aanvangsdatum 18 september 2000. Er melden zich uiteindelijk drie kandidaten, waaronder verzoekster en Siglinde MASSELIS.

4. Overeenkomstig de op deze aanstelling toepasselijke beslissing RVB/BSL/96.043 van de raad van bestuur van 17 september 1996 moet een selectieprocedure worden gevolgd waarbij een selectiecommissie aan de kandidaten met de vereiste bekwaamheidsbewijzen in een eerste fase aan de hand van een beoordeling op stukken punten toekent op grond van vier in die procedure opgesomde criteria (anciënniteit in het hoger onderwijs, “ervaring buiten het hoger onderwijs, relevant voor het te begeven ambt”, “andere diploma’s en gevolgde bijscholingen relevant voor het te begeven ambt” en “motivatie van de kandidaat”) en waarbij een totaal van minimaal acht punten vereist is om uitgenodigd te worden tot het persoonlijk onderhoud in de tweede fase, om vervolgens in aanmerking te kunnen komen voor een gunstige eindbeoordeling van de selectiecommissie en, ten slotte, voor een aanstelling.

5. De drie kandidaten worden aan de beoordeling van de selectiecommissie onderworpen die twee kandidaten als geschikt zijnde in aanmerking neemt, Siglinde MASSELIS als eerste rangschikt, verzoekster als tweede rangschikt en Siglinde MASSELIS bijgevolg voorstelt voor de tijdelijke aanstelling in de vacante opdracht Engels. Op 2 oktober 2000 beslist de departementsraad Simon Stevin om "de aanstelling goed te keuren en ter bekrachtiging voor te leggen aan het bestuurscollege van de kandidaat Siglinde Masselis, die het selectieteam als meest geschikt voordraagt, onder opschortende voorwaarde dat mevrouw Hilde Audenaerde een F.T. opdracht als lector in de Hogeschool West-Vlaanderen wordt aangeboden". Het bestuurscollege bekrachtigt deze aanstelling op 11 oktober 2000.

De departementsraad van het departement HPI stelt verzoekster op 7 november 2000 aan in een niet vacante halftijdse betrekking als lector Engels te Brugge, voor de periode van 6 november 2000 tot en met 31 augustus 2001. Het bestuurscollege van de hogeschool bekrachtigt deze aanstelling op 28 november 2000.

6. Op 30 november 2000 vordert verzoekster de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit waarbij Siglinde MASSELIS werd aangesteld in het ambt van lector Engels en waarbij impliciet geweigerd werd verzoekster in dit ambt aan te stellen. Zij voert tegen deze beslissingen onder meer aan dat de verwerende partij het beginsel "patere legem quem ipse fecisti" en het redelijkheidsbeginsel geschonden heeft, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het beginsel "dat elke bestuurshandeling materiële grondslag moet hebben".

Bij arrest nr. 93.940 van 13 maart 2001 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van het besluit van de departementsraad van het departement Simon Stevin van 2 oktober 2000, zoals bekrachtigd bij het besluit van het bestuurscollege van de Hogeschool West-Vlaanderen van 11 oktober 2000, waarbij Siglinde MASSELIS werd aangesteld in het ambt van lector Engels en verwerpt hij de vordering voor het overige.

De Raad overweegt in verband met de gevolgde selectieprocedure onder meer :

“dat de selectiecommissie een eerste beoordeling op stukken deed aan de hand van vijf criteria; dat een van die criteria toen was opgevat als ‘ervaring buiten het onderwijs, relevant voor het te begeven ambt’; dat hieruit volgt dat op dat ogenblik door de commissie niet de onderwijservaring maar wel alle relevante ervaring buiten het onderwijs werd beoordeeld; dat de commissie voor dit criterium aan verzoekster een score gaf van '0' en aan Siglinde MASSELIS een score gaf van '1', terwijl over Siglinde MASSELIS in de toegevoegde eindbeoordeling te lezen is ‘geen relevante ervaring buiten het onderwijs’; dat de selectiecommissie in opdracht van het bestuurscollege later opnieuw bijeenkomt ‘om haar beoordeling van de eerste fase in de selectie conform de goedgekeurde criteria (RVB/BSL/96.043) te herdoen’; dat dit ‘herdoen’ echter geen geheel nieuwe beoordeling lijkt te zijn geweest maar slechts beperkt moest blijven en ook bleef tot het herstellen van gebreken in de eerste selectieprocedure, dus tot het enkele rechtzetten van wat de selectiecommissie de eerste keer niet had moeten doen, wat onder meer blijkt uit het gegeven dat het in de eerste fase correct beoordeelde criterium ‘motivatie’ niet meer opnieuw werd onderzocht; dat uit de wijziging van het criterium ‘ervaring buiten het onderwijs, relevant voor het te begeven ambt’ naar ‘ervaring buiten het hoger onderwijs, relevant voor het te begeven ambt’ lijkt te moeten volgen dat de selectiecommissie bij

het 'herdoen' de voor dit criterium oorspronkelijk toegekende score nog enkel kon wijzigen op grond van een beoordeling van de onderwijservaring - versta ervaring als onderwijsverstrekker - buiten het hoger onderwijs van de kandidaten; dat de score van verzoekster bij het 'herdoen' inderdaad wordt gewijzigd naar '2' op grond van haar ervaring in het secundair onderwijs; dat de score van Siglinde MASSELIS ook wordt gewijzigd naar '2'; dat de selectiecommissie in het beoordelingsverslag echter vergeefs verwijst naar 'leven en studeren gedurende een jaar in de U.K.' en naar 'praktijkervaring met het Angelsaksisch onderwijssysteem'; dat deze gegevens immers mogelijks, het aangehaalde in het eerste beoordelingsverslag rechtzettend, de relevante ervaring buiten het onderwijs en dus de oorspronkelijke score van Siglinde MASSELIS kunnen ondersteunen, maar niet meer kunnen verantwoorden waarom in de tweede procedure die score van '1' naar '2' wordt verhoogd; dat de kandidaatstelling met het curriculum vitae van Siglinde MASSELIS niet is neergelegd in het administratief dossier en in het administratief dossier over haar nog enkel te vernemen is dat zij is geboren op 31 maart 1975; dat uit geen andere gegevens van het dossier blijkt dat Siglinde MASSELIS onderwijservaring buiten het hoger onderwijs heeft opgedaan; dat het voorgaande doet besluiten dat op geen afdoende wijze verantwoord lijkt te zijn waarom de score van Siglinde MASSELIS voor het criterium 'ervaring buiten het hoger onderwijs, relevant voor het te begeven ambt' bij het 'herdoen' met een punt wordt verhoogd; dat dit ene bijkomende punt essentieel was om in totaal de acht punten te scoren, vereist om toegelaten te worden tot de tweede fase van de selectieprocedure en dus, uiteindelijk, in aanmerking te komen voor de kwestieuze aanstelling; dat de kritiek van verzoekster over de beoordeling van de andere criteria geen verder onderzoek behoeft; dat het voorgaande immers volstaat om dit onderdeel van het middel ernstig te bevinden".

In de mate waarin de vordering betrekking heeft op de impliciete weigering om verzoekster aan te stellen, overweegt de Raad :

“dat verzoekster in onderhavige procedure van het kort geding niet aantoont dat de verwerende partij slechts over een gebonden bevoegdheid beschikt bij de aanstelling in het door haar geambieerde ambt; dat geen rechtsplicht tot benoemen volgt uit de omstandigheid dat de keuze van de verwerende partij beperkt is tot twee kandidaten en de aanstelling van een onder hen onregelmatig zou zijn; dat de vordering onontvankelijk is in de mate dat zij gericht is tegen de impliciete weigering verzoekster aan te stellen”.

Dit arrest wordt aan de verwerende partij betekend op 22 maart 2001.

7. Luidens een door het departementshoofd en door Siglinde MASSELIS ondertekend, niet gedateerd document, met als opschrift "onderlinge overeenkomst tot beëindiging van aanstelling op 22 maart 2001", "[b]eslissen Riet Van Dale, departementshoofd Simon Stevin, en Siglinde Masselis, lector, met wederzijdse toestemming en in onderlinge overeenkomst, de aanstelling van laatstgenoemde door de departementsraad in DPR/SS/BSL/00034 en bekrachtigd door het bestuurscollege in BC/BSL/20089, op datum van 22 maart 2001 te beëindigen".

Op 23 maart 2001 beslist het departementshoofd, zonder bijkomende procedurele voorafgaanden, om Siglinde MASSELIS aan te stellen als lector Engels van 23 maart 2001 tot 3 mei 2001. Die tijdelijke aanstelling wordt bekrachtigd door de algemeen directeur op 28 maart 2001.

Op 25 april 2001 beslist de departementsraad om "de verlenging goed te keuren van de voltijdse aanstelling van Siglinde Masselis vanaf 04.05.2001 tot 31.08.2001". Het bestuurscollege bekrachtigt die beslissing op 3 mei 2001.

8. Op 15 mei 2001 vordert verzoekster bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de verlenging van de voltijdse aanstelling van Siglinde MASSELIS tot 31 augustus 2001. In een enig middel voert zij andermaal de schending aan, onder meer, van de vijf hiervoor genoemde rechtsbeginselen.

Bij arrest nr. 96.088 van 31 mei 2001 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van het besluit van de departementsraad van het departement Simon Stevin van 25 april 2001, zoals bekrachtigd bij het besluit van het bestuurscollege van de Hogeschool West-Vlaanderen van 3 mei 2001, waarbij Siglinde MASSELIS wordt aangesteld in het ambt van lector Engels van 4 mei 2001 tot 31 augustus 2001. De Raad besluit dat het middel ernstig is na onder meer het volgende te hebben overwogen :

“Overwegende dat Siglinde MASSELIS, die de verwerende partij daartoe, bij op 11 oktober 2000 bekrachtigde beslissing van 2 oktober 2000, in die vacante betrekking heeft aangesteld, om de in 's Raads arrest nr. 93.940 van 13 maart 2001 uiteengezette redenen prima facie niet voldeed aan de criteria om te worden toegelaten tot de tweede en laatste selectiefase en om uiteindelijk in aanmerking te komen voor de aanstelling; dat in de huidige stand van de procedure, na het schorsingsarrest, verzoekster voorlopig geacht moet worden als enige de selectieprocedure voor een aanstelling als lector Engels te hebben doorstaan; dat die vaststellingen alleen al zouden kunnen volstaan om het middel ernstig te vinden, ware het niet dat de verwerende partij stelt dat de selectiecriteria van geen tel meer zouden zijn voor een aanstelling van een dergelijke korte duur als die welke bij de voorliggende vordering bestreden wordt;

Overwegende dat deze stelling van de verwerende partij in de huidige stand van de procedure niet wordt bijgetreden; dat de in het geding zijnde beslissing een ‘interimaire aanstelling voor minder dan een academiejaar’ is die, blijkens artikel 119, § 2, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap niet in het Belgisch Staatsblad dient te worden bekendgemaakt; dat voor zulke aanstelling de verwerende partij de door haar naar voren gebrachte beslissing van de raad van bestuur RVB/BSL/96.043 van 17 september 1996 inzake procedure en criteria voor de selectie van tijdelijke personeels-leden, inzonderheid het punt 2 ervan, van toepassing acht, naar het lijkt terecht; dat het bedoelde punt 2, met opschrift ‘De aanstelling waarbij geen

publicatie in het Belgisch Staatsblad vereist is’, inzonderheid stelt dat ‘[d]e aanstellingsprocedure [...] dezelfde [is] als bij de aanstelling van nieuwe personeelsleden (punt 1. hierboven)’; dat de tekst van die aanstellingsprocedure van punt 1, waarnaar punt 2 verwijst, is aangehaald bij het feitenrelaas in het schorsingsarrest nr. 93.940; dat dan moeilijk kan worden stand gehouden dat de selectiecriteria die een onderdeel van die aanstellingsprocedure vormen voor de in het geding zijnde aanstelling van geen tel zouden zijn; dat integendeel, tenzij wanneer het bestuur precies met het oog op een nieuwe beslissing opnieuw de aanstellingsprocedure zou overdoen, de eerdere aanstellingsprocedure in haar geheel nog relevant lijkt te blijven; dat het precies die aanstellingsprocedure is waarin Siglinde MASSELIS prima facie onterecht geschikt werd bevonden; dat uit het dossier niet blijkt, en verzoekster niet beweert, dat met het oog op de bestreden beslissing een nieuwe aanstellingsprocedure is gevolgd;

Overwegende dat uit de feiten die het schorsingsarrest voorafgingen voldoende blijkt dat voor de kwestieuze betrekking twee kandidaten belangstelling hebben, te weten verzoekster en Siglinde MASSELIS; dat op de verwerende partij geen rechtsplicht rust om de ene of om de andere aan te stellen; dat van een zorgvuldig bestuur, in de zo-even beschreven omstandigheden die uiteindelijk tot de bestreden beslissing hebben geleid, verwacht mag worden dat zij, mede op grond van de gelijke toegang tot het ambt, hetzij verzoeksters aanspraken op de oorspronkelijk bestreden aanstelling opnieuw in ogenschouw nemend het resultaat van die heroverweging uitdrukkelijk zou veruitwendigen, hetzij ten minste haar aanspraken op de interimaire aanstelling met deze van Siglinde MASSELIS zou vergelijken; dat uit wat voorafgaat bovendien lijkt afgeleid te moeten worden dat een beslissing over een interimaire aanstelling in dezelfde betrekking hetzij rekening diende te houden met de resultaten van de eerste selectieprocedure, hetzij haar beslag diende te krijgen na een nieuwe, ‘dezelfde’ aanstellingsprocedure; dat echter uit niets blijkt dat de aanspraken van verzoekster aan enig onderzoek werden onderworpen; dat overigens, mocht op grond van een dergelijk onderzoek zonder nieuwe selectieprocedure de keuze van het bestuur uitgaan naar Siglinde MASSELIS, op het eerste gezicht van dergelijk zorgvuldig bestuur daaromtrent een motivering mag worden verwacht die niet kan worden beperkt tot een loutere referentie aan de ‘continuering van de onderwijsactiviteiten’ maar die uitdrukkelijk aanduidt waarom de aanspraken van verzoekster niet hoger kunnen worden ingeschat, nu immers de Raad van State, zij het voorlopig, heeft vastgesteld dat Siglinde MASSELIS niet aan de voorwaarden voldoet voor een aanstelling, terwijl verzoekster, die overigens de voorbije zeven academiejaren het bedoelde vak heeft gedoceerd, op grond van de selectieprocedure voor de oorspronkelijk bestreden aanstelling geschikt werd bevonden voor de te vervullen betrekking”.

9. Op 5 juni 2001 beslist de Departementsraad,
eensdeels :

“het ambt lector Engels/Nederlands op heden niet vacant te verklaren”
(beslissing DPR/SS/BSL/01.026)

en, anderdeels :

“gevolg te geven aan het schorsingsarrest - Raad van State (nr. 96.088 van 31 mei 2001)

1a. de selectiecommissie, samengesteld uit de mevrouw R. Van Dale (voorzitter), heer J. Verzele, de heer L. Bollaert, mevrouw A. Pieters en mevrouw D. Debruyne opnieuw samen te roepen op donderdag 7 juni 2001 om 16 uur
1b. de selectieprocedure, met de twee kandidaten over te doen, voor wat betreft de aanstelling die eindigt op 31.08.2001" (beslissing DPR/SS/BSL/01.027).

10. Het selectiegesprek met verzoekster en met Siglinde MASSELIS vindt plaats op 7 juni 2001, om 16.00 uur. De kandidaten worden verzocht om vóór het gesprek een sollicitatiebrief met curriculum vitae aan de leden van de selectiecommissie te overhandigen.

De selectiecommissie bespreekt blijkens haar notulen eerst de te hanteren criteria en notuleert hierover :

“Het criterium anciënniteit : om binnen de verschillende selectiecommissies eenvormig en objectief het criterium anciënniteit te meten, werden afspraken gemaakt omtrent de subcriteria :

1 anciënniteit

a in het ambt aan de hogeschool 3

b aan de hogeschool 3

c in het ambt in het hoger onderwijs 2

d in het hoger onderwijs 1

Dit criterium wordt globaal gequoteerd (RVB/BSL/96.043). Aan de subelementen a tot en met d wordt een hiërarchische volgorde toegekend.

Bij ‘andere diploma’s en gevolgde bijscholingen relevant voor het te begeven ambt’, worden de bijkomende diploma’s en getuigschriften geëvalueerd die relevant zijn voor de opdracht naar vakkennis, didactische onderlegdheid, communicatieve en sociale vaardigheden en andere relevante navormingen die tegemoetkomen aan de functie- en profielomschrijvingen. Het criterium ‘motivering’ verwijst uiteraard enkel naar de schriftelijke motivatie.”.

De selectiecommissie kent dan aan verzoekster 11 punten toe in de eerste fase, opgesplitst naar criterium : anciënniteit 3, ervaring 2, bijscholingen 3 en motivatie 3; zij kent aan Siglinde MASSELIS insgelijks 11 punten toe, opgesplitst anciënniteit 3, ervaring 2, bijscholingen 3 en motivatie 3. De selectiecommissie notuleert over deze beoordeling het volgende als motivering :

“Voor anciënniteit behaalt Siglinde Masselis, conform de criteria en gehanteerde procedure, een score 3 voor anciënniteit.

Voor de relevante bijscholingen behaalt Hilde Audenaerde met de verschillende ICT navormingen een score 3. De andere scores blijven ongewijzigd.”.

In de tweede fase kent de selectiecommissie 12 punten toe aan verzoekster en 15 punten aan Siglinde MASSELIS, zodat de eindscore van verzoekster uitkomt op 23 punten en die van Siglinde MASSELIS op 26 punten.

11. Op 7 juni 2001 beslist het departementshoofd, verwijzend naar de voordracht van de selectiecommissie, tot voltijdse aanstelling van Siglinde MASSELIS, lector Engels, vanaf 8 juni 2001 tot 31 augustus 2001 (DPR/SS/DELEGATIE/01.028).

Ingelijks op 7 juni 2001 bekrachtigt de algemeen directeur de aanstelling van Siglinde MASSELIS als voltijds tijdelijk personeelslid in het vacante ambt van lector, opleidingsonderdeel Engels, van 8 juni 2001 tot 31 augustus 2001 (BC/BSL/DEL01049 en bijlage).

12. Op 20 juni 2001 vordert verzoekster bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de nieuwe interimaire aanstelling van Siglinde MASSELIS. In haar verzoekschrift voert zij in een enig middel opnieuw, onder meer, schending aan van de reeds genoemde vijf rechtsbeginselen.

Bij arrest nr. 97.202 van 28 juni 2001 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van het besluit van 7 juni 2001 van het departementshoofd van het departement Simon Stevin van de Hogeschool West-Vlaanderen, bekrachtigd bij het besluit van de algemeen directeur van 7 juni 2001, tot voltijdse aanstelling van Siglinde MASSELIS als lector Engels van 8 juni 2001 tot 31 augustus 2001. Over de gevolgde selectieprocedure overweegt de Raad :

“dat de aangehaalde stukken integendeel aantonen dat de verwerende partij geen ‘volledig nieuwe selectieprocedure’ koos; dat immers de departementsraad op 5 juni 2001 de intentie kenbaar maakte, gevolg te geven aan het schorsing-arrest nr. 96.088 van de Raad van State en dat hij besloot de voorheen gevolgde selectieprocedure ‘over te doen’, met in de selectiecommissie dezelfde personen als eerst, met als gegadigden enkel ‘de twee kandidaten’, zijnde de kandidaten waarvan het schorsing-arrest had vastgesteld dat hun belangstelling voor de betrekking aan de verwerende partij niet onbekend mocht zijn; dat bovendien de selectiecommissie enkel waar zij verzoekster voor het criterium ‘bijscholing’ en Siglinde MASSELIS voor het criterium ‘anciënniteit’ een van haar eerdere beoordeling afwijkende score toekent, in haar motivering aangeeft om welke reden telkens die nieuwe score wordt ingegeven; dat de verwijzing daarbij naar ‘de verschillende ICT navormingen’ van verzoekster eerder een verantwoording lijkt te zoeken voor de reden waarom haar eerdere score van 2 nu op 3 wordt gebracht, veeleer dan een autonome motivering te zijn voor het toekennen, op grond van die ICT navormingen alleen en zonder de andere bijscholing van verzoekster in de beoordeling te betrekken, van de score 3; dat de selectiecommissie daarentegen voor de andere scores van beide kandidaten geen enkele motivering geeft, doch slechts notuleert dat zij ongewijzigd blijven; dat dit alles doet besluiten dat ook de selectiecommissie lijkt terug te grijpen naar haar eerdere selectieprocedure en voor de toekenning van de niet gewijzigde scores zich in het beste geval de motieven van weleer lijkt eigen te maken;

Overwegende dat de selectiecommissie aan Siglinde MASSELIS voor het criterium ‘ervaring buiten het hoger onderwijs, relevant voor het te begeven ambt’ nog steeds de score 2 toekent; dat de selectiecommissie op het eerste gezicht geen enkele reden geeft om die score te verantwoorden, tenzij in zoverre de opmerking ‘andere scores blijven ongewijzigd’ begrepen moet worden als het zich eigen maken van de eerdere motieven;

Overwegende dat bij het schorsingsarrest nr. 93.940 [...] prima facie de onwettigheid van deze beoordeling is vastgesteld, ten minste in de mate waarin die score van 1 op 2 is gebracht; dat de selectiecommissie met betrekking tot dit criterium geen nieuwe beoordeling lijkt te hebben gedaan, ten minste geen afdoende motieven heeft gegeven waarom alsnog een score 2 verantwoord kan worden: hetzij door gewoon geen motieven te geven, hetzij door zich de eerdere, prima facie onwettig bevonden motieven zonder meer opnieuw eigen te hebben gemaakt; dat de score in de aangegeven mate nog steeds onwettig lijkt;

Overwegende dat de score 3 voor anciënniteit blijkens de notulen van de selectiecommissie enkel toegekend wordt aan Siglinde MASSELIS op grond van haar anciënniteit aan de hogeschool, al dan niet in het ambt; dat de enige anciënniteit die Siglinde MASSELIS dienaangaande kan doen gelden, de diensten zijn die zij in de loop van het academiejaar 2000-2001 heeft gepresteerd; dat van die diensten bij ‘s Raads arresten nr. 93.940 en 96.088 is vastgesteld dat zij ten gevolge van prima facie onregelmatige aanstellingen werden gepresteerd zodat in de huidige stand van de procedure dan ook moet worden aangenomen dat anciënniteit op grond van aldus gepresterde diensten alleen al door de verwerende partij niet in aanmerking mocht worden genomen; dat overigens, mocht in de annulatieprocedure tot de vernietiging van deze aanstellingen worden besloten, deze diensten geacht moeten worden nooit te zijn gepresteerd;

Overwegende dat op grond van hetgeen zo-even overwogen is met betrekking tot de criteria ervaring en anciënniteit alleszins vier punten van de elf punten ten onrechte aan Siglinde MASSELIS lijken te zijn toegekend; dat dit volstaat om te besluiten dat zij aldus nog steeds niet de vereiste acht punten voor de eerste selectiefase mocht hebben gekregen; dat het middel in die mate ernstig is”.

13. Met een 3 juli 2001 gedateerd schrijven brengt het diensthoofd personeel van de verwerende partij aan verzoekster het door de algemeen directeur en het departementshoofd ondertekend schrijven ter kennis dat dezelfde dag werd verstuurd aan Siglinde MASSELIS, “dit gevolggevend aan het arrest van de Raad van State nr. 97.202 van 28.06.2001", en waarin wordt gesteld :

“Via onze raadsman hebben wij op vrijdag 29.06.2001 kennis genomen van het arrest van de Raad van State, afdeling administratie, nr. 97.202 van 28 juni 2001, in de zaak A.106.201/XII-3166, waarbij de schorsing bevolen wordt van de tenuitvoerlegging van het aanstellingsbesluit van 07.06.2001.

Om gevolg te geven aan dit arrest, zien wij ons genoodzaakt een einde te maken aan uw aanstelling via opzegging, en dit overeenkomstig art. 92, § 2, van het Decreet betreffende de Hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, van 13 juli 1994, zoals gewijzigd.

Een kopie van dit schrijven wordt eveneens overgemaakt aan Mevr. H. Audenaerde, indiener van het verzoekschrift tot schorsing”;

Over de toepassing van het procedurereglement.

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoekster geen toepassing heeft gemaakt van artikel 3bis van het procedurereglement en zij “[i]n de gegeven omstandigheden [...] haar rechten van verdediging niet ten volle [kan] uitoefenen”;

Overwegende dat artikel 3bis van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalt :

“Op hetzelfde ogenblik als zij haar verzoekschrift indient, stuurt de verzoekende partij een kopie daarvan ter informatie aan de tegenpartij. De overheid die deze kopie ontvangt, bezorgt ze desgevallend aan de bevoegde overheid.

Het toesturen van een kopie van het verzoekschrift als bedoeld in het eerste lid, houdt geen definitieve aanwijzing van de tegenpartij in. Het stelt niet de termijnen in werking die de tegenpartij moet in acht nemen”;

Overwegende dat, zoals de Raad van State reeds heeft geoordeeld in arrest nr. 53.023, MOUTON, van 20 april 1995, uit de bewoordingen zelf van de aangehaalde bepaling luidens welke “[o]p hetzelfde ogenblik als zij haar verzoekschrift indient, [...] de verzoekende partij een kopie daarvan ter informatie aan de tegenpartij [stuurt]” en dat “[h]et toesturen van een kopie van het verzoekschrift als bedoeld in het eerste lid, [...] geen definitieve aanwijzing van de tegenpartij in[houdt]” en “[h]et [...] niet de termijnen in werking [stelt] die de tegenpartij moet in acht nemen”, blijkt dat deze bepaling geen substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste inhoudt; dat de vordering ontvankelijk is ingesteld; dat de verwerende partij van de hoofdgriffier het verzoekschrift tot schorsing bij telefax ontvangen heeft op 12 juli 2001 en zodra het nuttig was op 16 juli 2001 van de hoofdgriffier met faxbericht en volledigheidshalve vervolgens ook aangetekend een afschrift van het verzoekschrift tot annulatie heeft ontvangen; dat in de beide verzoekschriften hetzelfde middel wordt aangevoerd en op dezelfde wijze wordt toegelicht; dat verzoekster een vierde opeenvolgend beroep instelt tegen de verwerende partij; dat de verwerende partij niet ernstig kan handhaven “in de gegeven omstandigheden” niet over alle gegevens te beschikken om op de in de vordering geformuleerde argumenten te antwoorden; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij vervolgens opwerpt dat de Raad van State geen uitspraak kan doen over de kennelijke gegrondheid van de voorliggende vordering met toepassing van artikel 94 van het procedurereglement, nu het bevoegde lid van het auditoraat haar verslag heeft opgesteld na kennisname van het verzoekschrift maar zonder vooraf inzage te hebben genomen van het administratief dossier, dat immers eerst ter terechtzitting wordt neergelegd;

Overwegende dat de exceptie wordt verworpen; dat de artikelen 93 en 94 van het procedurereglement bijzondere procedureregels vaststellen voor de behandeling van verzoekschriften die doelloos, kennelijk onontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond zijn; dat het feit dat in artikel 93 de woorden “na inzage van het verzoekschrift” voorkomen en in artikel 94 “na inzage van het administratief dossier”, niet belet dat het lid van het auditoraat dat toepassing maakt van voormelde bepalingen zijn oordeel over de kennelijke onbevoegdheid van de Raad van State, de kennelijke niet-ontvankelijkheid, niet-gegrondheid of gegrondheid van de vordering, ook steunt op andere procedurestukken dan, in het geval van artikel 93, het verzoekschrift, of, in het geval van artikel 94, het administratief dossier; dat andere interpretaties fundamenteel in strijd zouden zijn met de wil van de wetgever; dat het doel van de verkorte procedures artikel 93 en artikel 94 er precies in bestaat procedurestappen te vermijden die, gelet op het voor de hand liggen en kennelijk zijn van de oplossing van het geschil, overbodig zouden zijn; dat verzoekster in de voorliggende zaak de bestreden beslissing zoals deze haar in afschrift is meegedeeld heeft neergelegd samen met het verzoekschrift; dat dit procedurestuk de essentie uitmaakt van het administratief dossier; dat het aangewezen lid van het auditoraat een verslag kon opstellen op grond van artikel 94 van het procedurereglement na inzage van het verzoekschrift en van bedoeld procedurestuk; dat uiteraard de verwerende partij later alsnog een administratief dossier kan neerleggen dat andere stukken bevat; dat de loutere neerlegging van bijkomende procedurestukken de door het auditoraat gevolgde procedure niet noodzakelijkerwijs moet doen afwijken; dat het neerleggen ervan die stukken ter kennis brengt van de Raad van State; dat aan die stukken gerefereerd kan worden in de nota van de verwerende partij en dat zij voorwerp zijn van een tegensprekelijk debat ter terechtzitting en in het beraad worden betrokken; dat dit alles wel tot gevolg kan hebben dat een dergelijk aan het auditoraat voorheen onbekend procedurestuk een ander licht werpt op het kennelijk gegrond karakter van de aangevoerde middelen;

Overwegende, wat de voorliggende zaak betreft, dat de verwerende partij ter terechtzitting een administratief dossier heeft neergelegd dat stukken bevat met betrekking tot de vorige schorsingsprocedures; dat die stukken, voor zover zij relevant zijn voor de voorliggende zaak, aan het auditoraat bekend zijn uit de overwegingen van de vorige schorsingsarresten; dat met betrekking tot de voorliggende procedure daaraan afschriften van de volgende stukken worden toegevoegd: de briefwisseling van 3 juli 2001 met verzoekster en met Siglinde MASSELIS, de notulen van de departementsraad van 5 juni 2001, zoals goedgekeurd en verbeterd bij de eveneens neergelegde beslissing DPR/SS/BSL/01.029 van de departementsraad van 4 juli 2001, de notulen van die departementsraad van 4 juli 2001 en de beslissing DPR/SS/BSL/01.035 van de departementsraad van 4 juli 2001;

Overwegende dat de brieven van 3 juli 2001 ook naar voor zijn gebracht door verzoekster;

Overwegende dat de laatstgenoemde beslissing DPR/SS/BSL/01.035 het al dan niet vacant verklaren van ambten voor het academiejaar 2001-2002 betreft; dat die beslissing geen relevantie heeft voor de voorliggende zaak, waarin twee beslissingen worden aangevochten over telkens een aanstelling van het academiejaar 2000-2001; dat dit stuk dan ook geen invloed kan hebben op de beoordeling van de kennelijke gegrondheid van de zaak;

Overwegende dat de andere voorgelegde stukken door de verwerende partij naar voor worden gebracht ter adstructie van haar stelling dat de vacantverklaring voor het ambt van lector Engels is “ingetrokken”; dat die stukken dan ook niet relevant zijn voor de beoordeling van de beslissing waarbij aan de interimaire aanstelling een einde wordt gemaakt; dat de weerslag van die stukken voor de weigeringsbeslissing betrokken wordt in het onderzoek ten gronde;

Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoekster geen belang heeft bij het aanvechten van de beslissing, dat die “betwiste beslissing [...] er niet toe [strekt] om mevrouw Masselis verder aan te stellen maar strekt ertoe een einde te maken aan de aanstelling van mevrouw Masselis” zodat “[d]e betwiste beslissing [...] dus geen nieuwe aanstelling [is]”;

Overwegende dat de verwerende partij niet ontkent dat hetgeen verzoekster aanvecht een “beslissing” is; dat die bestreden beslissing verband houdt met een betrekking die door verzoekster wordt geambieerd; dat de vraag of die beslissing als een nieuwe aanstelling moet worden beschouwd samenhangt met de grond van de zaak; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij voorts opwerpt dat het verzoek niet ontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen de impliciete weigering tot aanstelling van verzoekster, nu in hoofde van de verwerende partij geen gebonden bevoegdheid aanwezig is om verzoekster aan te stellen;

Overwegende dat een impliciete weigering een administratieve rechtshandeling is die, als de algemene ontvankelijkheidsvereisten zijn vervuld, ontvankelijk met een annulatieberoep bestreden kan worden; dat verzoekster in haar annulatieberoep vraagt de impliciete weigering om haar aan te stellen in het vacante ambt lector Engels uitdrukkelijk te vernietigen; dat zij tegen die impliciete weigering een middel aanvoert waarin zij doet gelden dat de verwerende partij de rechtsplicht had haar die aanstelling te geven; dat de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep tegen de impliciete weigeringsbeslissing derhalve samenhangt met de grond van de zaak; dat de exceptie wordt verworpen;

Over de gegrondheid van het beroep, m.b.t. het besluit tot beëindiging van de aanstelling.

Overwegende dat verzoekster als "enig" middel de schending aanvoert van het beginsel "patere legem quam ipse fecisti", het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het beginsel "dat elke bestuurshandeling materiële grondslag moet hebben", het gezag van gewijsde van 's Raads arresten nr. 93.940 van 13 maart 2001, nr. 96.088 van 31 mei 2001 en nr. 97.202 van 28 juni 2001, de artikelen 17 en 18 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het rechtszekerheidsbeginsel en machtsafwending; dat verzoekster toelicht dat de vermelde rechtsbeginselen en het gezag van gewijsde van de vernoemde arresten zijn geschonden door de eerste bestreden beslissing “door enerzijds het bestaan te bevestigen van de onwettige aanstelling en door anderzijds het laten voortduren van de onwettige aanstelling”, en “door opnieuw op niet correcte wijze de eigen procedure te doorlopen, enkel en alleen teneinde opnieuw mevrouw Masselis, koste wat kost verder te kunnen aanstellen”; dat verzoekster stelt

dat het beëindigen van de aanstelling van Siglinde MASSELIS overeenkomstig artikel 92, § 2, van het hogescholendecreet tot gevolg heeft dat zij aangesteld blijft tot begin oktober 2001, dat de bestreden beslissing het bestaan bevestigt van de aanstelling en ze toepast hetgeen een bevestiging en een verdere bestendiging vormt van de onwettigheid die reeds drie maal door de Raad van State werd vastgesteld; dat verzoekster nog aanvoert dat de verwerende partij de bestreden beslissing nu neemt “puur en alleen om te bekomen dat mevrouw Masselis tegen de schorsingsarresten, toch verder zou kunnen doceren tot begin oktober 2001 en puur en alleen om de heroverweging niet te moeten maken” en dat de “opzeggingstermijn van drie maanden [...] een volgende poging van verwerende partij [is] om de aanstelling te continueren”;

Overwegende dat de verwerende partij van mening is dat het beëindigen van de aanstelling van Siglinde MASSELIS geen weerslag heeft op de rechtspositie van verzoekster noch beoogt Siglinde MASSELIS “nog 3 maanden verder ‘aangesteld te houden’, wat trouwens in tegenstrijd zou zijn met artikel 92, § 1 van het decreet waar gesteld wordt dat een aanstelling van rechtswege en zonder vooropzeg eindigt uiterlijk op het einde van de termijn waarop de aanstelling gebeurde”; dat de verwerende partij nog opmerkt :

“Door de bevolen schorsing kan de genoemde beslissing van 07.06.2001 geen verder gevolg hebben voor de toekomst.

Het schorsingsarrest heeft echter niet tot gevolg dat er ex tunc en van rechtswege een einde komt aan de aanstelling van mevrouw Masselis. Dit is niet voorzien in het Decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap van 13 juli 1994. De V.A.H. meent bijgevolg dat aan mevrouw Masselis enerzijds het schorsingsarrest moest ter kennis gebracht worden, maar ook dat er een uitdrukkelijk einde diende gemaakt te worden aan de aanstelling van mevrouw Masselis.

Hierbij was het absoluut niet de bedoeling om het schorsingsarrest te ‘omzeilen’ zoals verzoekster voorhoudt, en mevrouw Masselis verder te laten fungeren tot begin oktober 2001”;

Overwegende dat de bestreden beslissing een einde maakt aan de aanstelling van Siglinde MASSELIS waartoe de verwerende partij had besloten op 7 juni 2001; dat die aanstelling een “interimaire aanstelling voor minder dan een academiejaar” is zoals bedoeld in artikel 119, § 2, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna: het hogescholendecreet) en meer bepaald een aanstelling van 8 juni 2001 tot 31 augustus 2001;

Overwegende dat de Raad van State de tenuitvoerlegging van de kwestieuze aanstelling heeft geschorst bij zijn arrest nr. 97.202 van 28 juni 2001; dat de verwerende partij in haar 3 juli 2001 gedateerd schrijven haar optreden verantwoordt “om gevolg te geven aan dit arrest”; dat zij in haar nota onderstreept aldus het schorsingsarrest te willen respecteren door, eensdeels, dit arrest aan Siglinde MASSELIS mee te delen en, anderdeels, een einde te maken aan haar aanstelling; dat zij voorts stelt “dat er een uitdrukkelijk einde diende gemaakt te worden aan de aanstelling van mevrouw Masselis” maar dat het daarbij niet de bedoeling is om Siglinde MASSELIS “verder te laten fungeren tot begin oktober 2001”; dat zij in haar nota nog opmerkt dat overeenkomstig artikel 91, § 1, 4°, van het hogescholendecreet aan de aanstelling van Siglinde MASSELIS in elk geval een einde komt op 31 augustus 2001; dat zij ter terechtzitting zelfs aanvoert dat Siglinde MASSELIS ingevolge de bestreden beslissing in het geheel niet verder kan fungeren in het bedoelde ambt;

Overwegende dat het feit dat de tenuitvoerlegging van de kwestieuze aanstelling bij arrest van de Raad van State is geschorst reeds uit zichzelf meebrengt dat Siglinde MASSELIS niet langer in het betrokken ambt kan fungeren en dit zolang dit schorsingsarrest uitwerking heeft; dat 31 augustus 2001 in het aanstellingsbesluit is gesteld als einde van de termijn waarvoor de aanstelling gebeurde; dat dergelijke aanstelling luidens artikel 92, § 1, 4°, van het hogescholendecreet op het einde van die termijn van rechtswege eindigt en “zonder vooropzeg”; dat om het ene en het andere effect te bereiken van de hogeschool geen handelend optreden vereist is;

Overwegende dat de beslissing die de verwerende partij heeft genomen blijkt uit de briefwisseling van 3 juli 2001 de “opzegging, en dit overeenkomstig artikel 92, § 2° van het hogescholendecreet is; dat het bedoelde artikel 92, § 2, van het hogescholendecreet de situatie regelt “wanneer het hogescholendecreet een einde maakt aan de aanstelling, om andere redenen dan de bepalingen vermeld in § 1° en van het hogescholenbestuur eist dat het een opzeggingstermijn in acht neemt van drie maanden per begonnen schijf van vijf jaar dienstanciënniteit; dat de verwerende partij derhalve een nieuwe, uitvoerbare beslissing heeft genomen waarbij zij een door de Raad van State in haar tenuitvoerlegging geschorste aanstelling opzegt met een opzegtermijn van drie maanden, en waarbij zij ingrijpt in de rechtssituatie van die door de Raad van State geschorste aanstelling op een wijze die strijdig is met de door dit schorsingsarrest uitgesproken bevestiging van die

rechtssituatie; dat het opzeggingsbesluit kennelijk het gezag van gewijsde schendt van het schorsingsarrest;

Over de gegrondheid van het beroep m.b.t. de impliciete weigeringsbeslissing.

Overwegende dat verzoekster het enig middel ook betreft op de weigering om haar de aanstelling in het vacante ambt van lector Engels te verlenen; dat zij doet gelden dat “de bestendiging van de aanstelling van mevrouw Masselis tot begin oktober 2001 de impliciete weigering inhoudt om verzoekster aan te stellen” terwijl de verwerende partij de rechtsplicht heeft om haar in dit ambt te benoemen nu zij er tot vier maal toe niet in slaagde om de vermeend betere aanspraken van haar concurrent de toets van de schorsingsprocedure te doen doorstaan, met als gevolg dat alleen verzoekster geschikt werd bevonden en dat de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid om verzoekster niet aan te stellen in het vacante ambt lector Engels uitgeput heeft; dat volgens haar “[h]et uitblijven van elke expliciete beslissing omtrent de aanstelling van verzoekster [...] het ultieme bewijs [is] dat er geen redenen kunnen gevonden worden om verzoekster niet aan te stellen”; dat verzoekster nog aanstipt “dat er geen opportuniteitsreden zou kunnen bestaan om de verzoekende partij, ook al voldeed zij als enige aan de wettelijke benoemingsvereisten, toch niet te benoemen” nu de verwerende partij er niet mee heeft volstaan de eerste schorsing te acteren maar integendeel tot vier maal toe in nieuwe aanstellingen heeft voorzien;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de “brief van 3 juli 2001” als bedoeling heeft duidelijkheid te scheppen in de relatie van de verwerende partij met Siglinde MASSELIS, dat zij geen weerslag heeft op de relatie van verwerende partij met verzoekster en bijgevolg ook geen impliciete weigering inhoudt om haar aan te stellen, dat “inderdaad geen vergelijking [is] gemaakt tussen de titels en verdiensten van verzoekster en Siglinde Masselis”, dat zij voorts niet de rechtsplicht heeft om verzoekster aan te stellen, “zoals trouwens ook uit de schorsingsarresten blijkt”, dat het aanvaarden van dergelijke rechtsplicht in tegenspraak zou zijn met die eerdere schorsingsarresten;

Overwegende dat de verwerende partij in het eerste schorsingsarrest meer leest dan er staat, en in de twee volgende schorsingsarresten leest wat er niet staat, of niet leest wat er wel staat; dat verzoekster wel de schorsing heeft gevorderd van de tenuitvoerlegging van de weigering om haar aan te stellen bij haar

eerste kort geding; dat de Raad in die zaak, die geleid heeft tot het arrest nr. 93.940 van 13 maart 2001, enkel heeft gesteld “dat verzoekster in onderhavige procedure van het kort geding niet aantoonde dat de verwerende partij slechts over een gebonden bevoegdheid beschikt bij de aanstelling in het door haar geambieerde ambt; dat geen rechtsplicht tot benoemen volgt uit de omstandigheid dat de keuze van de verwerende partij beperkt is tot twee kandidaten en de aanstelling van een onder hen onregelmatig zou zijn” om de vordering op dat punt alsdan te verwerpen; dat het eerste schorsingsarrest derhalve enkel uitspraak doet over het al dan niet bestaan van een gebonden bevoegdheid in hoofde van de verwerende partij met de gegevens en op het ogenblik van de dan gevoerde procedure van het kort geding; dat de Raad in de tweede en de derde kort geding procedure geen uitspraak doet over de impliciete weigeringsbeslissing; dat verzoekster in die tweede en derde procedure daarvan de schorsing niet heeft gevorderd; dat waar de Raad in het tweede schorsingsarrest overweegt “dat voor de kwestieuze betrekking twee kandidaten belangstelling hebben, te weten verzoekster en Siglinde MASSELIS; dat op de verwerende partij geen rechtsplicht rust om de ene of om de andere aan te stellen”, daarmee enkel de rechtsplicht wordt onderzocht met betrekking tot de in die procedure in het geding zijnde “kwestieuze betrekking”, dat is: de interimaire aanstelling, en niet op de in de eerste en de huidige procedure aangevochten impliciete weigeringsbeslissing;

Overwegende dat de verwerende partij na kennisneming van het eerste schorsingsarrest voor een eerste maal beslist heeft om Siglinde MASSELIS tijdelijk aan te stellen tot 31 augustus 2001; dat daarbij geen enkele poging werd ondernomen om de uit het eerste schorsingsarrest prima facie voortvloeiende grotere aanspraken van verzoekster te onderzoeken, laat staan te weerleggen; dat nochtans, zoals de Raad in het tweede schorsingsarrest nr. 96.088 van 31 mei 2001 ook reeds overweegt, een schorsingsarrest en de voor de schorsing in aanmerking genomen redenen nieuwe gegevens vormen die van zulke aard zijn dat het bestuur verplicht is er mee rekening te houden en dat verzoekster in het bestaan van de bestreden interimaire aanstelling dan terecht ook de weigering mag zien van de verwerende partij om zich uit te spreken of er deugdelijke motieven bestaan om verzoekster niet de oorspronkelijk in het geding zijnde aanstelling in het vacante ambt te geven; dat de Raad in datzelfde tweede schorsingsarrest voorts nog overweegt “dat van een zorgvuldig bestuur, in de zo-even beschreven omstandigheden die uiteindelijk tot de bestreden beslissing hebben geleid, verwacht mag worden dat zij, mede op grond van de gelijke toegang tot het ambt, hetzij verzoeksters aanspraken op de oorspronkelijk bestreden aanstelling opnieuw in ogenschouw nemend het resultaat

van die heroverweging uitdrukkelijk zou veruitwendigen, hetzij ten minste haar aanspraken op de interimaire aanstelling met deze van Siglinde MASSELIS zou vergelijken; [...]; dat echter uit niets blijkt dat de aanspraken van verzoekster aan enig onderzoek werden onderworpen; dat overigens, mocht op grond van een dergelijk onderzoek zonder nieuwe selectieprocedure de keuze van het bestuur uitgaan naar Siglinde MASSELIS, op het eerste gezicht van dergelijk zorgvuldig bestuur daaromtrent een motivering mag worden verwacht die niet kan worden beperkt tot een loutere referentie aan de ‘continuering van de onderwijsactiviteiten’ maar die uitdrukkelijk aanduidt waarom de aanspraken van verzoekster niet hoger kunnen worden ingeschat, nu immers de Raad van State, zij het voorlopig, heeft vastgesteld dat Siglinde MASSELIS niet aan de voorwaarden voldoet voor een aanstelling, terwijl verzoekster, die overigens de voorbije zeven academiejaren het bedoelde vak heeft gedoceerd, op grond van de selectieprocedure voor de oorspronkelijk bestreden aanstelling geschikt werd bevonden voor de te vervullen betrekking”;

Overwegende dat de verwerende partij na kennisneming van het tweede schorsingsarrest voor een tweede maal beslist heeft om Siglinde MASSELIS tijdelijk aan te stellen tot 31 augustus 2001; dat het tweede schorsingsarrest en de voor de tweede schorsing in aanmerking genomen redenen andermaal nieuwe gegevens vormen waarmee het bestuur verplicht is rekening te houden wanneer het een verdere beslissing neemt; dat de verwerende partij ditmaal meende de selectieprocedure te moeten overdoen; dat die selectieprocedure weliswaar enkel gebeurde met het oog op een interimaire aanstelling; dat echter de selectieprocedure, zoals gezien in de voorgaande schorsingsarresten, luidens de toepasselijke regelgeving van de hogeschool “dezelfde” is ongeacht of zij ingericht wordt voor een aanstelling van meer of van minder dan een jaar; dat de Raad van State in zijn schorsingsarrest nr. 97.202 van 28 juni 2001 prima facie vaststelt dat de procedure andermaal onwettig verliep, dat de selectiecommissie bij de beoordeling van Siglinde MASSELIS voor een criterium hetzij geen motieven geeft, hetzij zich de eerdere, prima facie onwettig bevonden motieven zonder meer opnieuw eigen maakt, en dat de selectiecommissie voor een ander criterium uitsluitend rekening houdt met de reeds eerder prima facie onwettig bevonden aanstelling; dat de Raad in datzelfde arrest ook overweegt “dat de verwerende partij er, voorliggende vordering inbegrepen, tot drie maal toe niet in slaagt om de vermeend betere aanspraken van haar concurrent de toets van de schorsingsprocedure te doen doorstaan waardoor

alleen verzoekster op grond van de selectieprocedure zowel voor de oorspronkelijk bestreden aanstelling als voor de interimaire aanstellingen geschikt werd bevonden”;

Overwegende dat de verwerende partij ingevolge het derde schorsingsarrest andermaal tot handelen is overgegaan; dat mag worden aangenomen dat het bestuur bij het nemen van de bestreden beslissing bijzondere aandacht heeft besteed aan de voorafgaande aanstellingsbesluiten, aan de elementen van het dossier die aanleiding hebben gegeven tot de schorsing van die aanstellingsbesluiten en aan de in dit arrest in herinnering gebrachte vaststellingen en overwegingen uit de schorsingsarresten met betrekking tot de titels en verdiensten van verzoekster; dat verzoekster dan in de door haar bestreden beslissing waarbij de aanstelling van Siglinde MASSELIS beëindigd wordt door opzegging overeenkomstig artikel 92, § 2, van het hogescholendecreet, terecht weerom de weigering ziet van de verwerende partij om haar de oorspronkelijk aangevochten aanstelling in het vacante ambt toe te kennen;

Overwegende dat hier de vraag rijst naar de relevantie van de hiervoor nog onbesproken gebleven stukken van het administratief dossier; dat de verwerende partij met verwijzing naar die stukken betoogt dat zij beslist heeft de vacantverklaring in te trekken;

Overwegende dat de verwerende partij in de vacante betrekking wenst te voorzien blijkens de vacantverklaring ervan in het Belgisch Staatsblad, blijkens de oorspronkelijke beslissing om Siglinde MASSELIS aan te stellen in het vacante ambt, blijkens de beslissing om de voortzetting te vragen van het geding waarbij die aanstelling door de Raad van State is geschorst, blijkens de daarna volgehouden pogingen om de aanstelling van Siglinde MASSELIS in de betrekking veilig te stellen; dat de verwerende partij, zonder te doen blijken van enig nader onderzoek en zonder opgave van redenen een beslissing neemt die volgens haar er op neer komt dat zij haar mening herzien heeft en de vacantverklaring nu heeft “ingetrokken”; dat die “intrekking” er kennelijk op gericht is te ontkomen aan de gedingen die verzoekster tegen haar heeft ingesteld en eventueel nog zal instellen en te verhinderen dat verzoekster nog in rechte in het vacant ambt zou kunnen worden aangesteld; dat de verwerende partij geen rechtsgeldige redenen kan laten gelden om in de betrekking niet te willen voorzien; dat een onder dergelijke omstandigheden genomen beslissing zo flagrant onregelmatig is dat ze voor onbestaande moet worden gehouden en er in rechte geen rekening mee wordt gehouden;

Overwegende dat de verwerende partij oorspronkelijk over een discretionaire bevoegdheid beschikte om verzoekster of Siglinde MASSELIS al dan niet aan te stellen; dat de verwerende partij na de eerste schorsingszaak nog steeds de aanstelling van verzoekster mocht weigeren, bij voorbeeld door aan Siglinde MASSELIS de voorkeur te geven, indien zij daarvoor rechtsgeldige redenen kon aantonen; dat de verwerende partij er na ieder schorsingsarrest niet toe komt andere dan prima facie onwettige redenen te geven voor de geschiktverklaring van Siglinde MASSELIS of redenen te geven om verzoekster niet aan te stellen; dat verzoekster door de selectiecommissie bij iedere beoordeling geschikt is bevonden; dat de verwerende partij tot vier maal toe er niet in slaagt om motieven aan te halen waarom zij niettemin de blijkens de schorsingsarresten prima facie enige in rechte in aanmerking te nemen aanspraken van verzoekster niet wil honoreren; dat de verwerende partij bij het hernemen van het dossier bij machte is geweest meer dan eens op de motieven van haar handelen toe te zien; dat zij geacht moet worden alle gegevens betreffende de kandidaten bij haar beoordeling betrokken te hebben; dat zij bij voortduring in gebreke is gebleven toereikende motieven te geven terwijl zij in werkelijkheid de aanstelling van Siglinde MASSELIS steeds is blijven bestendigen; dat zij door zo te handelen moet worden geacht op dit ogenblik geen rechtsgeldige motieven meer te hebben, minstens te kunnen aantonen dat zij ze heeft, om verzoekster niet aan te stellen in het vacante ambt; dat er ook geen enkele reden zich als vanzelfsprekend aanmeldt; dat verzoekster bijgevolg geacht moet worden recht te hebben gehad op de aanstelling; dat het middel ten aanzien van de impliciete weigeringsbeslissing eveneens kennelijk gegrond is; dat de vordering bijgevolg ook moet worden toegewezen in zover zij gericht is tegen de weigering om verzoekster aan te stellen in het vacant ambt lector Engels;

Overwegende dat in het auditorsverslag terecht besloten is dat de zaak volgens de verkorte procedure bepaald in artikel 94 van het algemeen procedurereglement kan worden afgedaan;

Overwegende dat het annulatieberoep kennelijk gegrond is;

Overwegende dat de vernietiging van de bestreden beslissingen tot gevolg heeft dat de door verzoeker ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen en tot het opleggen van een dwangsom geen voorwerp meer heeft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden het besluit, meegedeeld bij schrijven van 3 juli 2001 van het Departementshoofd en van de Algemeen Directeur van het Departement Simon Stevin van de Vlaamse Autonome Hogeschool West-Vlaanderen waarbij een einde wordt gemaakt aan de aanstelling van Siglinde MASSELIS door opzegging overeenkomstig artikel 92, § 2 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap en de impliciete weigering om Hilde AUDENAERDE aan te stellen aan het departement Simon Stevin in het vacante ambt “SST/01 : lector Engels (m/v) (100%)” met aanvangsdatum 18 september 2000.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing en tot oplegging van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juli 2001, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.